

Плевенски Жени

»Свѣтлината е най-голъмата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владей, мрака нѣмей.»

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, ТЪРГОВИЯ, ЗЕМЛЕДѢЛИЕ
НАРОДНО — ЛИБЕРАЛЕНЪ ОРГАНЪ.

Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а сабитѣ ржждиви и народа и царя сж щастливи.»

Издава периодически. Абонаментъ за въ България: 40 броя 2.40 л., 20 броя 1.50 л., Странство 40 броя 5 л. 20 броя 3 лева всичко въ прѣдплата. Абонамента се приема въ пощенски или гербови марки. На Градскитѣ и Селекитѣ Общини отъ Плевенското Окръжие, вѣстника се испраща даромъ. Всичко що се отнася до вѣстника се праща до Администрацията му, която се помѣщава въ Търговското Бюро на г. г. Т. Карабелювъ & Юр. Кочовъ (Ул. „Александрова“ № 453.) Неплатени писма не се приематъ. Необнародвани рѣкописи отъ Редакцията, не се повръщатъ. За публикуването на разни обявления се плаща по споразумение. ЕДИНЪ БРОЙ 5 СТОТИНКИ

Александрина Каракашева

→ и ←

Христо Ув. Стратевъ

— СГОДЕНИ —

Плевенъ 28 Мартъ 1904 год.

Свищовъ.

Казанлъкъ.

Олга М. Тенова

→ и ←

Велю Р. Моромановъ

СГОДЕНИ

29 Мартъ 1904 год.

Ще се вѣнчаятъ на 11 Априлъ т. г. въ гр. Плевенъ.

Плевенъ

Копривщица.

Д-РЪ ХАДЖИ ИВАНОВЪ

Лъкува Кожно-венерически болѣсти.

7—10

Редакцията ни, съобщава за знание на г. г. нуждающитѣ се лозари, които има да си садятъ прѣзъ т. г. нови лозя че има за продаване облагородени I кл. Американски лози отъ сорговитѣ Riparia X Rupetris № 3306 и 3309, Monticola и Portalis. Нуждающитѣ се лозари могатъ да отидатъ въ редакцията ни да ги прѣгледятъ и слѣдъ като одобрятъ да си купятъ нужнитѣ имъ лози.

Покана

Поканватъ се г. г. членове на Търговското дружество на извънредно общо събрание, което ще се състои въ салона на мжж. V-кл. училище »Мария Луиза«, въ недѣля на 11 того, прѣдъ обѣдъ, въ 10 часътъ (слѣдъ черковенъ отпущкъ). Въ събранието ще се разглежда главно въпроса по общата тарифа и митническитѣ договори, за това именно могатъ да присѣтствуватъ и не членове на дружеството, било търговци, индустриалци, занаятчий и др.

Настоятелството.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството на Плевенското Женско Просвѣтително Дружество „Пробуждане“, като изказва най-голъмитѣ си благодарности къмъ г. г. пожертвователитѣ за помощъ на раненитѣ Руски войници въ Руско-Японската война, явява имъ за знание, че то е събрало всичко сумата л. 1117.55 ст., отъ които л. 116.10 ст. отъ 4 п. Плев. на Н. Ц. В. Пр. Кн. Търновский полкъ, 18 л. отъ Дивизионната болница, а останалата сума отъ г. г. гражданитѣ и то както слѣдва по долозначений списъкъ.

Цѣлата събрана сума, е испратена още на 27 м. м. до Прѣдсѣдателката на Дамския комитетъ, по събиране помощи за раненитѣ Руски войници въ Руско-Японската война въ България г. жа Султана Р. Петрова, за понататъшното распореджане.

Настоятелството.

СПИСЪКЪ

На г. г. пожертвователитѣ, за раненитѣ Руси въ Руско-Японската война, отъ гр. Плевенъ.

Стояновъ, Върбенювъ и С-іе л. 150, Ев. Славовски и С-іе л. 50, Д. Бакаловъ л. 50, А. Г. Башевъ л. 30, Ив. Рачевъ л. 20, Л. Петровъ л. 20, Вър. Хр. Сѣловъ л. 20, К. Деревковъ л. 10, Ил. Тонковъ л. 10, Д. С. Гешовъ л. 10, Д. Ивановъ л. 10, Санитарний Майоръ Шишмановъ л. 10, Д-ръ Дривевъ л. 10, К. Смоляновъ л. 10, Т. Табаковъ л. 11, Атанасовъ Прѣдсѣд. на Окр. Сѣдъ, Илчевъ, Димовъ, Домушиевъ и Костантиновъ членове л. 7.50, Д-ръ Коваровъ л. 5, Д-ръ Стояновъ л. 5, Д-ръ Байчевъ л. 5, Д-ръ Върдаровъ л. 5, Д-ръ Спасовъ л. 5, Д. Желъзаровъ л. 5, Т. Върдаровъ л. 5, Ив. Замфировъ и Синъ л. 5, Г. Х. Костовъ л. 5, Г. Миндизовъ л. 5, Бр. Д. А. Бояджиеви л. 5, Деревковъ и Каралски л. 5, Г. Тодоровъ л. 5, Хр. Дакашевъ л. 5, Г. Увуновъ л. 5, С. Гетовъ л. 5, Т. Цвѣтковъ л. 5, Д. С. Цанковъ л. 5, С. Цанковъ л. 5, Г. Капановъ л. 5, Ат. Саввиновъ л. 5, Ив. Бутковъ л. 5, Нойковъ лева 5, Нешковъ л. 5, А. Петровъ л. 5, Хр. Пенчевъ л. 5, И. Гюрчевъ л. 5, J. Вое л. 5, А. Сопотлиевъ л. 5, Ив. Зографски л. 5, Г. Досевъ л. 5, Д. Бръшляновъ л. 5, Б. Каракашевъ л. 5, П. Рачевъ л. 5, М. Славчевъ и Атанасовъ л. 5, Д-ръ Н. Червенковъ л. 5, Бр. Славчеви л. 4, С. Панаитовъ лева 5, Я. Забуновъ л. 5, Ст. Бояджиевъ лева 5, Б. Атанасовъ л. 5, Сам. Поручикъ аптекаръ Войновъ л. 3, Сам. Подпоручикъ Стояновъ л. 3, Пенчо Тодоровъ отъ с. Ясенъ л. 3, К. Хинковъ и Синъ л. 3, М. Иерохамъ и Синове л. 3, Шивачевъ л. 3, Д. Торомановъ л. 3, Д-ръ Я. Ивановъ лева 3, А. Грънчаровъ л. 3, Василъ Стояновъ л. 3, Хр. А. Даскаловъ лева 3, А. Ст. Пенчевъ л. 3, А. Бешковъ л. 3, Ст. Наумовъ л. 3, Н. К. Дръновски л. 3, И. К. Каледжійски л. 3, Рафаелъ В. Йосевъ л. 2.50, Бр. Арабджиянъ л. 2.50.

Слѣдва.

Плевенъ, 7/IV 1904 г.

Едно отъ събитията на деня, които за сега занимаватъ прѣсвата въ страната ни, както и оная на повечето отъ Европ. държави, за сега, е съглашенieto, което правителството ни на 26-й миналий Мартъ е постигнало да склучи съ сжсѣдната намъ Турска Империя. Понеже това събитие е отъ голѣмо значение за насъ и въобще за цѣлий Български народъ, насѣляющъ Балканский полуостровъ, то като Българи, считаме се за длъжни да кажемъ и ний нѣколко думи за това събитие.

Прѣди всичко, ний считаме, че е излишно да помѣстяме текстътъ на самото съглашение, защото и така, читателитѣ ни сж го срѣщали въ много отъ издаваемитѣ се въ страната ни вѣстници. Така сжщо ний нѣма да се простираме да критикуваме прѣждеврѣменнитѣ и несправѣдливи присѣди на опозиционний печатъ у насъ които се изсипаха по адресъ на правителството върху постигнатото вече съглашение, защото за насъ, па и за всѣки истински Българинъ, тѣ сж безъ всѣкаква стойностъ, още повече, като знаемъ свойственната опърничавостъ на опозиционнитѣ партии у насъ и началото отъ което тѣ изхождатъ: всичко лошо всичко врѣдно, щомъ то не излиза отъ тѣхъ или отъ тѣхна инициатива.

Ний ще се помжчимъ, по възможности, да бждемъ по кратки и безъ да се увличаме отъ каквито и да сж побуждения, водими само отъ началата диктувани отъ чисто Български интереси, ще бждемъ по обѣктивни въ изказване своите мисли по въпроса съ когото ще се занимаемъ.

Всѣки му е извѣстно, че отъ прогласяването на вѣстанието въ Македония, което стана къмъ края на 1902 год., България заживе единъ несносенъ животъ, въ политическо, икономическо и търговско отношения. Обстоятелствата се бѣха стекли тѣй, че всѣкой чувствуваше общий товаръ и не безъ прѣувеличение, може да се каже, че въ нищо сигур-

ностъ неможеше да се очаква, тѣй че, винаги бѣхме прѣдъ прагътъ на една война. Отъ една страна правителството бѣ сериозно занято въ водение прѣговори за изравняване по миролюбивъ начинъ на отношенията ни съ Турция, които висеяха почти на косъмъ, отъ друга — прѣдъ видъ усиленитѣ приготовления на послѣдната за война, отечественъ длжгъ му се налагаше да се погрижи и да приготви необходимитѣ бойни припаси за армията ни, която благодарение нехайството на бившитѣ кабинети бѣ останала почти безъ всѣкакви снаряди и при случай на война, трѣбваше да посрѣщнемъ неприятеля съ голи ржцѣ. Благодарение на грижитѣ и енергията на кабинета на г. г. Петровъ и Петковъ, това можа да се постигне въ сравнително доста кжсо врѣме и до когато се водеха прѣговоритѣ, всичко необходимо за армията ни, бѣ вече готово, та при една евентуалностъ тя нѣмаше да бжде въ това положение въ каквото тѣ я бѣха наслѣдили. До когато това ставаше, поради масови движения на Турскитѣ войски къмъ нашата граница, бѣхме принудени да държимъ извѣстно число войска на кракъ за да не бждемъ изненадани. Призиви слѣдъ призиви — отъ запаснитѣ войници се свикваха на обучение; това неможеше да се гледа съ хладнокрѣвие отъ никого и всѣкой се трѣвожеше, така щото кризата въ икономическо и търговско отношение не закъсне да настъпи. Всѣкакво движение по търговията въ страната ни бѣ спрено. Никой не смѣеше да ангажира какъвъ и да е капиталъ въ стока, защото нѣ бѣ сигоренъ какво ще му донесе бждащето и ако това положение на нѣщата се продължеше още за дълго, на България прѣдстоеше алтернативата: или да прибѣгне до обявяване на война, или позорно да капитулира и се откаже веднажъ за винаги отъ своя завитонъ идеалъ, защото това ако не стореше, безъ пукване даже на пушка, тѣ щѣше икономически да се истоци съвършенно, а това бѣ равностойно на една война, па била тя побѣдоносна или не.

Съзнавайки това положение и водимо от висок патриотизъмът правителството ни, не губеше надъждата за постигане на едно миролюбиво разрешение на въпроса между двете държави и неустрашимо слъдваше по прѣдначертаний си пжть, до когато най сѣтне, благодеяние и на мъдрото повѣдение на калений Българ. дипломат г-нъ Г. Начовичъ въ Цариградъ, то блѣскаво постигна цѣльта си и ний сме свидѣтели вече на едно съглашение, подписано отъ двете държави, което е вече свършенъ фактъ.

Това съглашение, отъ каквото естество и да е, за противницитѣ на правителството може да нѣма такова значение, защото тѣ сж хора, които очакватъ своята кариера отъ нещастieto на отечеството ни, за което, нека ни бжде простено, ако сме принудени да го кажемъ, обаче, за всѣки истински Българинъ, който не гледа прѣзъ тѣхнитѣ очила, то е едно цѣнно и важно историческо събитие, каквото България, въ продължение на 27 годишния си свободенъ политически животъ не твърдѣ често е постигала.

Прѣди всичко, това съглашение, като повдигна България на една недосегаема висота надъ всичкитѣ държавици на Балканския полуостровъ, по единъ най тържественъ начинъ ѝ признава правото на прѣдставителка на населението, за сждбинитѣ на което бѣ сложенъ на дипломатическата маса за разрѣшение възникналия Македонски въпросъ, като я поставя на равно стъпало съ всички Европейски държави, които сж се вече нагърбили съ вѣвѣждане на изскуемото се подобрене въ положението на християнското население въ Македония.

Това е по отношение моралната печалба, ала нека ни бжде позволено да истъкнемъ материалното значение за страната ни отъ това историческо събитие. Слѣдъ сключване на това съглашение и ако то бжде приложено искрено отъ двете страни, въ което ний за сега нѣмаме основание да се съмняваме, положението на Българския търговецъ било тукъ, било въ Турция се значително подобрява. Страхътъ отъ възможността на една война, която свързваше всѣкому ржцѣтъ, се свършено отстранява и търговията въ страната ни ще почне да слѣдва своето естествено развитие, а съмнение не иска, че въ всѣка страна, гдѣто търговията е въ своето цвѣтуеще състояние, тамъ благодѣйствието на народа и държавата сж неуспорими.

По рѣзидбата на младитѣ лозя отъ Американски облаг. лози

Рѣзидбата съставлява една отъ най важнитѣ работи на лозаря. Тя дава тонъ за правилното използване на лозовата главина, нейната вегетация (растения) и нейната трайност. Като е така, въ интересъ на младитѣ-нови лозари рѣшихъ, въ кратце, до колкото позволяватъ колонитѣ на вѣстника, безъ клишета, да запозная интересующитѣ се съ правилната подрѣзка на младитѣ облагор лозя.

Цѣльта на рѣзидбата е да дава лозето еднакви реколти, да държи равновѣсие мѣжди растежа на лозата и плодородието, да се даде на главината една правилна форма. Методитѣ на рѣзидбата сж доста различни и се направляватъ отъ части споредъ формата, отъ части споредъ мѣстнитѣ вегетационни условия. Обаче и при еднакво формиране на лозето, рѣзача трѣбва да се направлява при всѣка една главина споредъ нейната възраст, здравина и сила. Добрѣ трѣбва да се запознае съ главината, че тогава да започне да рѣже.

Колкото една главина притежава по-вече лѣтораста, по вече листа, толкова тя е по-буйна по-силна. Такава главина ще има много и силни — дебели пржчки, които ако не изрѣжемъ правилно ще дадѣтъ малко или много плодъ. Едното и другото не е въ интересъ на лозаря. Ако главината е силна, оставятъ се по-вече плодни пржчки, а ако е слаба — по-малко. Ако оставенитѣ пжчки при рѣзидбата, прѣзъ миналата година, не сж се развили, това е знакъ на недостатъченъ сокъ и буйността е слаба.

Отъ положението на плоднитѣ пржчки зависи и плодovitостъта ѝ. Ако плодната пржчка е наклонна, или обърната къмъ земята, такава пржчка има по-вече плодни пжчки, нѣ ако плодната пржчка е права, вързана на нагорѣ по кола, тя дава по буйни лѣтораста, нѣ по-малко плодъ.

Плоднитѣ пжчки се намиратъ по едно-годишнитѣ пржчки. Всѣка пжчка която е на по-стара дървесина не е плодна, исключай нѣкои сортове които сж естествено плодни.

Всички поврѣдени пржчки на главината се отстраняватъ, или скъсяватъ до гдѣто е нужно. Да се избѣгватъ дългитѣ разклонения на главината. Ако тѣзи разклонения станатъ дълги, постепенно се скъсяватъ посрѣдствомъ рѣзидбата, или пжкъ се отстраняватъ пжкитѣ по разклонението, тогава отъ старото дърво ще изкаратъ издѣнки, измѣжду които ще си избѣремъ на слѣдующата година подходящитѣ за поправление на формата и старата частъ се отстранява до избранитѣ издѣнки — пржчки.

Различнитѣ сортове грозда изискватъ различна подрѣзка. Тѣй на-

примѣръ: на Гъзвата, Памида гроздето е при основанието на пржкитѣ, когато на Разакията, Фочата — на 4 — 6 пжчки. Така щото споредъ това различаваме два главни типа рѣзидба: къса и дълга.

При късото рѣзидба се оставятъ две — три пжчки, на всѣка, или на повечето пржчки, а на дългата 6 — 8 пжчки. Всѣка пржчка на основанието си има по една — две мъчно видими пжчки, тѣй нарѣчени спящи. Тѣзи пжчки, въ повечето случаи не са четатъ, или броятъ при рѣзидбата, въ числото на тѣзи които ще се оставятъ.

За да можемъ правилно да извършимъ рѣзидбата, трѣбва добрѣ да сме запознати съ разнитѣ дървесни части на главината. Дървесината която не се взема въ внимание при рѣзидбата е старата дървесина т. е. тази която е по-стара отъ две години. Две годишната, или друго яче казано ланската дървесина е носителка на едно-годишнитѣ плодни пржчки. Значи плоднитѣ пржчки се намиратъ на две годишна дървесина и лѣтораститѣ които ще излѣзатъ отъ оставенитѣ по тѣхъ пжчки, ще дадѣтъ плодъ Лозаря при рѣзидбата има работа съ едно-годишнитѣ пржчки и то съ тѣзи едно-годишни пржчки, които стоятъ на две годишно или ланско дърво. Всѣка пржчка, която излиза отъ старото дърво не е плодна, тя може да бжде плодна въ исключителни случаи и служи за подмладяване или уформяване на главината.

При подрѣзката на главината, рѣжемъ за плодни пржчки тѣзи които най-ниско стоятъ на ланското дърво. Значи, тѣзи пржчки които стоятъ на високо, отстраняваме ги заедно съ ланското дърво. По този начинъ нѣма да дадемъ възможность да се повиши формата.

Самото рѣзидба се разпрѣдѣля на две важни части: въ първата частъ спада даванието една опрѣдѣлена форма на младото лозе, а другата — да се поддържа дадена форма. Въ първитѣ три години рѣжемъ лозето ниско до като се усили коренната система и чакъ въ третата или четвъртата година даваме формата на лозето. Освѣнъ възрастта на лозето, познаваме дали можемъ да дадемъ на една главина форма, когато тя има най-малко две едно-годишни пржчки, които да бждатъ толкова дебели, колкото пржкитѣ на едно старо лозе. Изобщо на всѣка здрава и силна главина може да се даде формата въ третата година отъ посажданието ѝ.

Въ послѣдно врѣме и у насъ намѣриха употребление ножицитѣ за рѣзидба лозята. Самия отрѣзъ се прави надъ пжката 1 — 2 см. далечъ отъ нея и малко наклонно, на противната ѝ страна, за да не се истича по нея падналата вода; а така сжщо може да се прави отрѣзъ прѣзъ пжката, или друго яче норечено прѣзъ диафрагмата (частичка която съединява сърдце-

вината на интернодиума — между-възлияето), по този начинъ запазваме отъ всѣкакво загивание, или измръзване оставената пжчка. Въ всѣкой случай повърхността на отрѣзъ да не бждѣ голѣма, за да не се образува голѣма рана.

Врѣмето за рѣзидбата на лозята въ насъ, както и на всѣкадѣ, зависи отъ климатътъ. То се извършва на есенъ (въ топлинѣ страни) и пролѣтъ още прѣди да е започнала мѣзгата, прѣди да сж се развили пжкитѣ. Специално за Плъвенъ мога да кажа да не се започва по рано отъ началото на мѣсець Априлъ, защото въ началото на този мѣсець падатъ слани.

Имаме различни форми, или системи на които може да се отгледва лозовата главина. За насъ е ирѣпоржчително чашовидната форма. При тази форма се практикува късата рѣзидба. Образованието на формата става, като се посади лозето на първата година се оставя само една пржчка, която се рѣже на чепъ съ една пжчка. Въ края на първата година, прѣзъ есенъта, ще се получатъ 2 пржчки, едната отъ оставената пжчка и друга отъ спящата пжчка. Ако главината е силна могатъ да се получатъ и повече пржчки. Слѣдующата, или втората година оставя се само една пржчка и другитѣ се отстраняватъ до основанието. Тази оставена пржчка рѣже се на чепъ съ две пжчки, а ако главината е много силна (каквито главини се случватъ прѣзъ нея година), оставятъ се два чѣпа, които се взематъ отъ най-низкитѣ разклонения и тѣ се рѣжатъ по на една пжчка. Слѣдующата, или третата година, тѣзи два чѣпа ще бждатъ две годишна дървесина, на които ще стоятъ плодни пржчки и които ще рѣжимъ на чѣпове за плодъ. При тази възраст се образуватъ четири разклонения и тогава формата е почти образувана. Въ третата година оставяме най-низкостоящитѣ три чѣпа, а при много силнитѣ оставяме четири, които рѣжемъ по на две пжчки, или нѣкои отъ тѣхъ по на три; така щото оставенитѣ чѣпове да нѣматъ по-вече отъ 7 — 9 пжчки Тука може да стане нужда да рѣжимъ нѣкоя пржчка която е излѣзла отъ старото дърво на една пжчка, за уформяване, или за подмладяване на главината.

Въ четвъртата година чашата ще прѣдставлява шестъ, а може и по-вече разклонения. Въ тази възраст оставяме най-низкостоящитѣ четири, или при силнитѣ главини петъ чѣпа на две годишна дървесина, като ги рѣжемъ по на две или три пжчки. Въ тази година формата е напълно образувана. Отъ тука нататкъ се поставя както въ четвъртата година, като се внимава да не се повиши, или много разклони главината. Чѣповетѣ трѣбва да се разпрѣдѣлятъ правилно, околорѣстъ на главината, за да могатъ да се получатъ здрави и добрѣ узрѣли прж-

ки. Ако главината е слаборастяща, остават се по малко чепове, по малко чепове сж и по малко пшкки.

Въ тази форма може да се употреби и дългата рѣзидба, тъй напримѣръ нашитѣ десертни сортове: Чаумъ, Разакия, Афузъ-али и др. Въ такъвъ случай оставят се една или двѣ пръчки съ 6—10 пшкки, които се превиватъ наклонно къмъ слѣдующата главина и на едно малко колче се завърва, или пъкъ като се привие въ видъ на дъга, краятъ имъ се забива въ земята. При тази рѣзидба освѣнитъ едната, или двѣтѣ дълги пръчки остават се още два чепя съ по двѣ пшкки, отъ които ще се получатъ пръчки за рѣзване на слѣдующата година. Обаче тѣзи дълги пръчки се оставятъ чакъ на четвъртата година.

Другитѣ форми за насъ нѣматъ значение, за това изоставямъ описанието имъ; още по-вече, че безъ клишега, безъ рисунки, трудно се разбира какъ се извършва рѣзидбата.

Монтикола.

БОРБАТА ПРОТИВЪ АЛКОХОЛИЗМА.

(Продължение отъ брой 12)

Пиянство е врѣмното раздразнение на нервната система, слѣствие злоупотребуване на спиртни питиета. То е първата стъпка, която води къмъ острия алкохолизъмъ, ако страстта не остане победена отъ разума и волята. Пияния човѣкъ се намира подъ врѣмното влияние на алкохолнитѣ пари, които е оставилъ разсѣдъка си въ дъното на нѣкоя бутылка, за да размѣрва неправилно улицитѣ, които сж доста тѣсни за неговото равновѣсие. Такъвъ човѣкъ съ нищо не оправдава думата алкохолизъмъ и за това импнно една чаша повече го прави смѣшенъ, духовитъ, благъ, говорливъ, веселъ и редко печаленъ. Това врѣменно заболѣвание минава слѣдъ една добра почивка и повръщанне, безъ да остави нѣкаква слѣда за пострадавшия.

Както всѣко отравяние, тъй и алкохолизма се прѣдставлява подъ слѣдующитѣ двѣ форми: остръ и хронически алкохолизъмъ.

Острия алкохолизъмъ е една силно прѣувеличена форма на пиянството, която произтича отъ постоянното или често употребление на спиртнитѣ питиета. Алкохолика ние цѣль денъ „безъ да се опиива“. Той се намира подъ влиянието на постоянното раздразнение на алкохолнитѣ пари и дожда до убеждение, че той не е приятель на пиянството. Запитанъ даже да ли се опиива, той отговаря чисто — сърдечно „никога“. Алкохолицитѣ отъ тази категория, сж обикновенно, до крайностъ жестоки и способни на всѣки родъ прѣстѣпление. Тѣ сж непоправими и „виждатъ червено“. Повечето отъ тѣхъ извираатъ въ затвора, на обѣсилката, ако лудницата не спаси фамилията отъ подобенъ по-

зоръ. Внезапната смъртъ често пхти избавя обществото отъ този родъ алкохолици. Такова е, съ нѣколко думи, встѣпительната картина на острия алкохолизъмъ.

Хроническия алкохолизъмъ се явява като продължение на острия алкохолизъмъ или безъ да е прѣдшествовалъ отъ пиянство. Алкохолика отъ тази категория употребява редовно бира, конякъ, вино и пр., които невидимо му нему никакъ не прѣчатъ. Той не се опиива никога, нѣ пие всѣкога безъ да се съмнява въ влото; даже съжелява и осжда този, който случайно се е опилъ. Изглежда даже че той е човѣкъ непогрѣшимъ, безъ недостатѣци, може-би, малко нервозенъ, нѣ справедливъ, честенъ, услужливъ, закѣснява редко по кафенетата, гдѣто ходи по привички, частни нужди, или да политиканства, отъ колкото да пие. Не трѣбва ли мѣжду другото и малко развлѣчение.

Колкото за силата и здравието, той е „истенски джбъ“, нѣ джбъ червясалъ, кухъ. Най малката буря, го схбаря.

Хроническия алкохолизъмъ е, слѣдователно редовното и дълго употребление на спиртнитѣ питиета.

Всичкитѣ органи на човѣшкото тѣло, въ хроническия алкохолизъмъ, споредъ личного прѣдразположение, на повече или по-малко поврѣдени. Той се характеризира чрѣвъ стомашни растройства, болѣсти на черния дробъ и главно растройство на червната система: трѣперение на ржцѣтѣ, виенне свѣтъ, трѣпки, ослабване на памѣтъта и чувствителността, епилептични припадѣци, болѣзненни схнища, халюцинации и пр. и най-послѣ лудостта. Всички тѣзи признаци сж рано или късно смъртоносни.

Храносмилателнитѣ растройства сж най честите измѣнения на хроническия алкохолизъмъ. Тѣ се характеризиратъ чрѣвъ ослабване на апетита, бавно смилане на храната, а главно повдиганията и воднитѣ повръщания, които се явяватъ заранъ при празенъ стомахъ (pituite). Солната киселина въ стомашния сокъ е силно намалена, вслѣствие на което се появява болѣстта хронически гастритъ (gastritis daouica). Пищепроводната трѣба (фарниксъ) е на всѣкадѣ еднакво зачервенъ и често покритъ съ градулицитѣ. Нѣкога се появява силна диария вслѣствие хроническото възпаление на червата.

Лицето и носѣтъ на алкохолика сж зачервени и прошарени съ разширени вени, позорний печатъ на мѣстителний бакусъ.

Отъ изброенитѣ по горѣ нервни измѣнения, най-важитѣ сж: треперението на ржцѣтѣ и халюцинациитѣ.

Треперението е почти винаги ограничено въ ржцѣтѣ и языка и е най осезателно заранъ прѣдъядение. То прѣстава щомъ болния

приеме извѣстно количество алкохолъ.

Алкохолика страда често пхти отъ безсъние или сънува страшни сънища, прѣжксване отъ внезапни събуждания или халюцинации; той вижда прѣдъ себе си да пѣплятъ животни, като змии, мишки, буболечки и пр. Този родъ халюцинации (zopsie) специаленъ въ алкохолизма е важенъ за диагностициране на болѣстта. Тѣ сж често пхти придружавани съ особенни блнувания наречени по медицинския евикъ delirium tremens, които не сж друго освѣнитъ едни буйни блнувания на думи и дѣйствия причинени обикновено, отъ нѣкои остри заболѣвания, душевни вълнения, операция, наранявания или най послѣ отъ липса на алкохолъ.

Ако злополучията въ острия алкохолизъмъ сж врѣмни, както и причината, поврѣдитѣ въ хроническия алкохолизъмъ сж тройни, тѣжки, окончателни и се отразяватъ на поколението, слѣдователно причина за израждане расата, тъй сжщо както сифилиза и туберкулозата — болѣсти които иматъ тѣсно сродство съ алкохолизма.

(Слѣдва.)

Хроника.

На 28 Мартъ т. г. се е сгодилъ за г-ца Александрина Каракашева отъ гр. Свищовъ, г-иъ Христо Ив. Стратевъ — Променописецъ. Нашитѣ подравления и благожелания къмъ сгоденитѣ.

Сгодявка и вѣнчавка. На 29 Мартъ т. г. сж се сгодили, а на 11 т. м. ще се венчае, за съгражданката ги г-ца Олга Т. Гемова, г. Велю Р. Торомановъ отъ гр. Копривница. Нашитѣ подравления и благожелания къмъ младоженцитѣ, на които пожелаваме щастие въ семейния имъ животъ.

Въ брой 726 отъ 5 т. м. на в. „Н. Вѣкъ“ четемъ слѣдующето: „Сръбско-Българско съглашение. Въ положението сме да съобщимъ на читателитѣ си, че многожеланието у насъ и отъ всичкитѣ славяни съглашение мѣжду България и Сърбия влиза вече въ пхтията на своето осществление. Споредъ свѣдеията, които притежаваме, тѣзи дни се очаква сключаването на една спогодба мѣжду двѣтѣ братски стргии върху економическа почва, по въпроситѣ за отиването на паспортитѣ, за прѣдаването на цезертритѣ, за намалението на телеграфо-почтенскитѣ такси, както и на митното право на нѣкои стоки за масрѣчение на мѣстната индустрия. Вѣрваме, че свѣстието за тая спогодба ще зарадва всички приятели на сближението мѣжду Балканскитѣ държавици“.

На 6 того идящъ отъ гр. Ловечъ по служебни дѣла, пристигна въ града ги г. Министра на Правосъдието достоуважаемий г-иъ Д-ръ П. Стайковъ. На нѣколко километра, край града той биде посрѣщанъ отъ мнозина граждани — приятели и съмишленици на Народно Либералната партия.

На слѣдующий денъ ги г. Министра прѣстои въ града ги и направи ревизия въ сѣдилищата, а прѣвъ останалото врѣме бѣ занятъ съ приемане посѣщения, отъ страна на мнозина граждани и селени отъ близкитѣ села, които ги г. Министра съ внимание изслуша и удостои съ надлѣжний отго-

воръ по единъ най любезенъ начинъ, отъ гдѣто всички си утиваха доста доволни. Вечерта въ честь на ги г. Министра се даде банкетъ, а слѣдъ това прѣвъ мощта той си замина съ обикновенний тремъ за София испратенъ по сжщий редъ, по който биде посрѣщанъ.

По поводъ статията ги „нѣколко думи по търговията съ яйцата у насъ“, помѣстена послѣдователно въ послѣднитѣ три броя на вѣстника ги, получихме едно похвално писамце отъ единъ Българитъ — търговецъ на яйца, което тукъ помѣстваме изцѣло бѣвъ да показваме името и мѣстожителството му, защото не сме ввели позволение за това.

Това цѣмко за насъ писамце има слѣдующето съдържание:

„До почитаемий редакционенъ комитетъ на в. „Плѣвенски Извѣстия“ Плѣвенъ.“

„За статията „нѣколко думи по търговията съ яйца у насъ“, похвалявамъ скромно комитета и пожелавамъ достигане гонимата цѣль.“

Амтрефилето за Батоловъ е много на мѣстото си“

Като даваме мѣсто на това писамце въ колонитѣ на вѣстника ги, ползуваме се отъ случая, да обрнемъ вниманието на ония Българи, които сж продали свѣстѣта си за пакица дѣща на Нѣмскитѣ чифути, та да видятъ какъ гледатъ истинскитѣ Българи — търговци на въпроса който повдигае, а не както ги г. Батоловъ, който нѣма смѣлостта поме да прочете статията ги.

Съобщаватъ ги че почти всѣка мощъ фемеритѣ по крайнитѣ махли, а на 1 т. м. прѣвъ моща въ V кварталъ не биле палени никѣкъ въ цѣлий кварталъ, а по другитѣ квартали се палели вечеръ късно и се гасели 2—3 часа прѣди да се разсѣмне. По-неже Общин. ги управление при толковато натяквания отъ наша страна, не застави прѣдприемача да освѣтлява споредъ поемнитѣ условия, защото билъ отъ тѣхнитѣ, то не остава освѣнитъ сами гражданитъ да се расправятъ и защитятъ правата си и гдѣто видятъ, че запаленъ, да го искупятъ и унищожатъ, като доказатъ и на прѣдприемача и на общин. управление, на яко щете и на окр. управление, че по добръ ще е да се унищожатъ такива фемери, които стоятъ само за лице. По добръ ще е да нѣма фемери по улицитѣ които да стърчатъ за форма и да се ползаватъ отъ тѣхъ равни прѣдприемачи — философи, които знаятъ само да пѣлятъ, а не и друго.

Обѣсени убийци. На 3-й т. м. прѣвъ моща въ двора на тукашния затворъ обѣсиха убийцитѣ на Илия Господиновъ отъ с. Бѣла-вода. Прѣди да обѣсатъ убийцитѣ Велико Цвѣтковъ, Гаю Анчовъ и Ангелъ Димитровъ отъ сжщото село, ги е иповѣдалъ свѣщеника Георги Поповъ, които сж признали че тѣ сж убийцитѣ и че има правосъдие въ България, обаче единия отъ тѣхъ, а именно бащата на убития е призналъ, че за да извърши това прѣстѣпление, билъ наученъ отъ единъ Никополски адвокатъ, който слѣдъ това му велъ близо около 20,000 л. Той казалъ че и сега съмъ доволенъ отъ правосъдието но още по доволенъ щехъ да бжда ако и адвокатена ги — свѣтникъ бѣ рамо до рамо съ менъ и покачатъ и него на вѣжето, защото ако не билъ му далъ той тия свѣти, съ цѣль да може послѣ да го скуби, нѣмало да нагуби тѣй рамо и позорно живота си.

Отъ оцѣнкитѣ на комисията по отчужденията, които ще станатъ за паркъ около музея за освобождението ги виждаме, че всички вжщи сж оцѣнени доста ниско, а особенно вжщата на Бр. Пакови. Добръ знаемъ, че въ тази вжща градѣтъ ги е далъ единъ виденъ мѣченикъ за свободата, братията на когото сж въ голѣма мизе-

рия на нуждата и се извърлят още на по голѣма . . . Ако г. кмета ми и шефовеѣ на Археологическото дрво и Комитета за увѣковечение паметята на патриотитѣ и градски дѣйци за свободата, не си издигнатъ гласъ за тази цѣлина за града ни старина и да я пошататъ въ зачитание на „миналото“, то поме г. Ст. Заимовъ, като ветеранъ и писателъ — дѣецъ на това „минало“, ще се възстѣи ако не за запазването на кжщата, поме за снимането отъ нея фотографическа снимка?! — Прочее, по постройката на мавзолея се увѣрихме, че самъ една длъжностъ за хайлавлъкъ имаше, за която като се не намери въ града и подходяще лице, г. Заимовъ ни испрати надзирателъ — македонецъ отъ София. И въ „миналото“ си не върваме! . . .

Учителскиятъ съветъ на V-то класното ни вжжко училище е държалъ строго постановление, съ което неплатитѣ до известна дата училищна такса ученици отъ класоветѣ, сж изключени и таксата имъ по *никой начинъ* се не прѣма. Не можемъ да ги не похвалѣмъ за строгото имъ постановление, но не можемъ и да не обрнемъ сериозното внимание на наддѣжното мѣсто, че г. г. учителитѣ съ тази си строгостъ не сж имали прѣдъ видъ, че бацитѣ на изгоненитѣ ученици сж лицата, които имъ съвладаха училища, казарми, църкви, болници и пр. пр. та ако на срока не внесетъ по нѣмание пари, дѣцата имъ да станатъ улични гаменѣ, съ които държавата ще гради благосъстоянието си за чиновници, войска, граждани и пр. пр.

Патаме да ли и въ нашъ градъ има училищно настоятелство и какво ли прави то?! — Ний вѣрваме, че учителския съветъ ще отмени това си строго постановление и ще приеме на ново, слѣдъ внасянето на таксата, изключенитѣ ученици, по единственната вина че бацитѣ имъ сж бѣдни и нѣмали възможностъ да внесетъ училищнитѣ такси на време и нѣма да убие бѣдшето имъ само за тази не искана отъ тѣхъ вина. Ще слѣдимъ и ще видимъ какво ще стане.

Бюлетинъ за движението на населението въ гр. Плъвенъ, прѣвъ м. Мартъ т. г.

Родени всичко 63 человекъ отъ които Българи 56, Турци 6 и Еврей 1.
Умрѣли всичко 72 человекъ.

Акцион. Банка „Напрѣдъкъ“
Плъвенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Акционерната Банка „Напрѣдъкъ“ обявява на г. г. интересующитѣ се, че на 15 того, въ управлението на Банката ще продава на публична продажъ собственото си лозе сега нива въ землището на гр. Плъвенъ въ мѣстността „Бъчвата“ отъ 9 декара при сжсѣди: Петръ Кашъровъ и Гаця Христовъ, бивше притежание на Ламби Ив. Качармазовъ.

Първоначална оцѣнка 150 лева.

Отъ Банката.

Акцион. Банка „Напрѣдъкъ“
Плъвенъ.

Въ допълнение на обявление № 4912 и на основание изпълнителния листъ подъ № 2370/903 год. издаденъ отъ Плъв. Окр. Сждъ въ полза на Банката противъ Н. Т. Новаковъ и др. отъ гр. Плъвенъ за 1500 л. вл. и др. чрѣвъ настоящето обявява на г. г. ин-

тересующитѣ се че на 15 того въ помещението на Банката за удовлетворение взиманието си, ще продава на втори търгъ заложениитѣ срѣщу сжщитѣ длгъ: 1) 6 акций отъ др-во „Сила“; 2) 2 отъ Черноморското др-во; 3) 5 отъ Кожарското др-во въ София и 4) Една отъ Тухларското др-во въ София съ послѣдни купони на 1902 г., съ слѣдующий денъ перетрожка.

Първоначалната оцѣнка ще слѣдва отъ първий наддавачъ.

Търга ще се произведе при условия и съблюденіе закона за публичнитѣ търгове и търговския законъ.

гр. Плъвенъ, 6/IV 1904 год.

Отъ Управлението на Банката.

ОБЯВЛЕНИЕ

Обявявамъ за знание на интересующитѣ се, че продавамъ собствената си кжща находяща се въ гр. Плъвенъ VI кварталъ № 2255, състояща отъ двѣ отдѣлни здания кжщи съ 6 отдѣления и съ около 800 кв. метра дворно мѣсто.

Желающитѣ да я купятъ, могатъ да се отнасятъ за споразумение направо до менъ.

Киро Г. Табаковъ.

3—3

ОБЯВЛЕНИЯ

ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 261

Извѣтывамъ, че отъ 19 Априлъ до 20 Май т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Писарово а именно:

1) Браище 63 декара и 8 ара отъ което е разработено на нива 48 декара а остатъка 15 декара и 8 ара е браище (Гора Мешеликъ) въ мѣстността „Гужбарака“ при сжсѣди: пѣтъ, Цвѣтко Танковъ, Дико Йотовъ, и пѣтъ оцѣнена за 319 лева; 2) Нива 12 декара и 3 ара въ мѣстността „Махмудовото браище“ при сжсѣди: Цено Матовъ, Цвѣтко Танковъ, Цако Диковъ и Иото Велчовъ Гажовина оцѣнена за 61 левъ и 50 ст.; 3) Ливада 4 декара и 3 ара въ мѣстността „Тулево“ при сжсѣди: Цвѣтко Танковъ, реката Искъръ, Хр. Цоловъ, и Танчо Христовъ оцѣнена за 21 л. и 50 ст.; 4) Ливада 9 декара въ мѣстността „Тулево“ при сжсѣди: Цвѣтко Танковъ отъ двѣ страни и Нино Цаковъ оцѣнена за 45 лева; Нива 8 декара въ мѣстността „Срѣдний Врѣхъ“ при сжсѣди: Маринъ Ценовъ, Павелъ Дидовъ, пѣтъ и Тоно Ивановъ оцѣнена за 40 лева; 6) Лозе 1 декаръ и 5 ара въ мѣстността „Ложището-срѣдний врѣхъ“ при сжсѣди: Цвѣтко Танковъ, Петко Томковъ и Георги Цоловъ оцѣнено за 7 лева и 50 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Нешко Ивановъ отъ село Писарово върху сжщитѣ имоти има и др. задрѣщенини, продаватъ се по висканието на Плъвенската Землед. Банка прѣдствителка на Българ. Народна Банка въ ст. София за 500 л. вл. лихвитѣ и равноситѣ по изпълнителния листъ № 3089 издаденъ отъ II Софийский Град. Мир. Сждия на 25-й Юний 1896 година.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка,

Разглеждането кжжата и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцелар. ми. гр. Плъвенъ 5 Априлъ 1904 год. Дѣло № 754/903 год.

VI Банк. Сжд. Приставъ: Ионовъ.

№ 2486

Извѣтывамъ, че отъ 26 Априлъ до 27 Май т. г. до 5 часа слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Гривица, а именно:

1) Кжща въ с. Гривица съ двѣ отдѣления, построена отъ простъ дървенъ материалъ съ дворъ около 4 декара 8 ара — 50 л.; 2) Лозе „Вѣхтитѣ лозя“ 2 декара 4 ара — 9'60 л.; 3) Нива „Срѣдно браище“, 4 декара — 8 лева; 4) Нива „Срѣдно браище“ 6 декара 1 аръ — 12'20 лева; 5) Нива „Срѣдно браище“, 4 декара 3 ара — 8'60 лева; 6) Нива „Габровецъ“, 5 декара 2 ара — 10'40 л.; 7) Нива „Срѣдно браище“, 15 декара 4 ара — 30'80 лева; 8) Нива „Равнището“ 15 дек. 6 ара — 31'20 л.; 9) Нива „Равнището“ 12 дек. 5 ара — 25 лева; 10) Ливада „Вѣхтитѣ лозя“ 3 декара 4 ара — 10'20 лева; 11) Нива „Селището“ 2 ара — 40 стот.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойни Иванъ П. Доинъ отъ с. Гривица не сж заложени продаватъ се по висканието на Андрия Бочовъ отъ гр. Плъвенъ за 100 лева, лихвитѣ и

равноситѣ по изпълнителния листъ № 71 издаденъ отъ Плъвен. Окол. Мир. Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането кжжата и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 6 Априлъ 1904 год. Дѣло № 1756/901 год.

II Сжд. Приставъ: Н. Богдановъ.

№ 2488

Извѣтывамъ че отъ 26 Априлъ до 27 Май т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ, слѣдующия недвижими имотъ находящъ съ въ землището на с. Вълчи-трѣтъ, а именно:

1) Кжща съ дворъ 1 декаръ 5 ара, едноетажна съ двѣ отдѣления „Средъ село“ въ двора „Дюгемъ“ съ кафеи, хамбаръ и яхъръ подъ единъ покривъ оцѣнена за 600 лева.

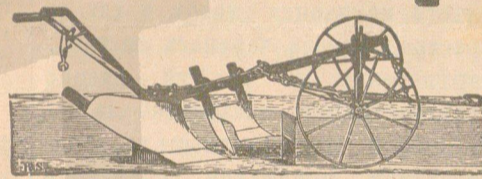
Горния имотъ принадлежи на Стани Т. Панчовъ отъ с. Вълчи-трѣтъ има и други задрѣщенини продава се по висканието на Никола Мутафовъ отъ гр. Плъвенъ за 729 л., лихвитѣ и равноситѣ по изпълнит. листъ № 4581 издаденъ отъ Свищовский Градски Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглеждането кжжата и наддаванетоъ може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми. гр. Плъвенъ, 6 Априлъ 1904 год. Дѣло № 660/903 год.

II Сжд. Приставъ: Н. Богдановъ.

НЕНО ХР. ХАСЕКИЕВЪ — Плъвенъ.

Плугъ „Универсалъ“

СКЛАДЪ

На земледѣлчески, градинарски, пчеларски инструменти и сѣмена. Доставка всѣкакъвъ родъ машини за техническа цѣль, съ износни условия и голѣма бързина.

Пристигнаха ми прѣни градински и цвѣтни сѣмена, отъ разни видове.

Първокачествена Французка люцерна „Прованска“.

Всички видове крѣмно цвѣкло

Захарно цвѣкло „Imperial“ и др. паркови трѣвни сѣмена.

Гарантирамъ за калниността на всички сѣмена, купени отъ склада ми.

Необходими за овошарство и лозарство: ножчета, ножици и триончета отъ рекламирамата фабрика S. Kunde & Sohn — Dresden.

Първокачественна рафия, овошарско лѣпило и Кеасинъ срѣдство противъ гжсеницитѣ, вѣшкитѣ по дърветата и др.

Пристигна ми първокачественно бубено сѣме отъ прочутата Италиянска кжща Е. МАРИ.

Тепломѣри, заедно съ таблицитѣ за отгледвание на бубитѣ.

Изисквайте каталогъ бѣзплатно.

Съ почитание:

НЕНО ХР. ХАСЕКИЕВЪ.

3—3